

Училище

Всички ние имаме мечти, кои от кои по-различни, но когато сме на седем, споделяме една мечта, която е - да пресечем прага на училището. В този момент влизаме в света на приключенията. Училището се превръща от наша мечта в наше убежище.

О, моя мечта, мой дом, какво щях да правя, ако те нямаше, как щях да опозная света около мен, как щях да получа знания, къде щях да съм сега? Но ето, ти си мое убежище вече толкова години. Толкова много си ми дало и продължаваш да даваш, без да искаш нищо в замяна. Ти си моята пролетна роса, а аз съм цветето, което копнее за нея. Както нощта не може без деня, така и аз не мога без теб. Ти си моят втори дом.

Има хора, които казват, че училището е просто един етап от живота. Да, това е така, но в този етап ние създаваме себе си. Учим се как да се справяме с външния свят. В училище всичко се случва за първи път. Дали ще е първа любов, първият удар от близък човек, първа сбъдната мечта, с това „първо нещо“ ние изграждаме себе си. Дори и да е етап от живота, това е един от най-щастливите, които можем да преживеем. Когато напуснем убежището и влезем в реалния свят, ще осъзнаем какво всъщност сме преживели.

Ако всеки един от нас се запита какво му е дало училището, ще разбере колко е много. Винаги, когато

някой родител иска да даде пример на детето си, винаги се връща в училищните години. Или пък, когато иска да разкаже забавна история, пак се връща в тези години. Запитай се и ще разбереш какво е училището. Не е просто една обикновена дума, нито има просто обяснение. Това е едно уникално и неповторимо приключение..

Тази година нашето училище става на деведесет и шест. Представи си само на колко много хора е поставило начало на житейския им път, колко много усмивки е предизвикало, колко много... Дали някой друг ще може толкова?

Училище мое, моя сбъдната мечта, благодаря ти за всеки един момент, за всяка една усмивка, всяко първо нещо. Благодаря, че си с мен! Честит празник!

Изготвил: Шермин Конедарева